

“ҰЛАННАН” ҰШҚАН ТАСТУЛЕК

Жазушы, журналист Жанат Ешібеков 1947 жылы 10 мамырда Алматы облысының (бұрынғы Талдықорған) Қаратал ауданындағы Қызылбалақ ауылдың кенесіне қарасты Фрунзе ұжымшарында дүниеге келген.

Қазақтың Абай атындағы мемлекеттік педагогика университетінің филология факультетінде туғегі.

Қазақстан Журналистер одағы сыйлығының үш мөрте лауреаты. Оннан астам публицистікалық, тәнімдік-деректі, көркем-әдеби кітаптардың иесі. “Қош бол, теңіз...” повесі республикалық “Жалын” баспасының балалар мен жасөспірмдерге арналған жабық бәйгесіндегі жулде алған. “Білім жөне еңбек” журналының лауреаты (1978).

Ж.Ешібек өзі туып-әскең “Қаратал ауданының құрметті азаматы”, Кемел Тоқаев атындағы журналистік сыйлықтың иегері. Төуелсіздік мерекелік медалімен, Қазақстан Республикасының Құрмет грамотасы мен марарапталған.

Қазір еліміздің бас басылымы “Егemen Қазақстан” газетінде жауапты хатшысы.

ТҮНГҮШ МАҚАЛА НЕМЕСЕ АҒАЛАР АЛАҚАНЫ

Күн бүтінгідей жадында!

6-7-сынып оқып жүрген кезінде, “Пионерлere ел риза” деген түнгүш мақаласы “Қазақстан пионеріне” (казіргі “Ұлан”) жарқ ете қалсын!

Негізінде жазу-сызуға икемдеген аласы Төлеугайша. Қазір жасы 85-те. Бүтінгі деңін “Егemen Қазақстанға” үніліп отырғаны. Баласының барлық кітаптарын оқып шықты.

Жекенінде нағашы жұртында да домбыра шертіп асқақтаға ән шырқаған адамдар болған. Арғы атасы Қайшыбайда қобыз тартқан. Өз өкесі Орынбай да өнерден құр алақан емес еди. Балықшылықтың көсіп еткен. Жылды баққан, Ұлы Отан соғысина басынан аяғына дейін қатысқан карт майданғер Орекенің білімі орта болса да, ұлының тырнақалды туындыларынан бастап, қадағалап оқып жүрген. Есік сөздерді, аныз-әнгімелерді майын тамыза әнгімелейтін...

Сонымен, окушы Ешібеков “Қазақстан пионеріне” бүркүрата жазып, белсенді жас тілші атасып, газеттің шағын кітапханасын женіп алды. Сол кезде “Қазақстан пионерінде” мүйізі карағайдай жазушы ағалары Сейдахмет Бердіқұлов бастаған Құрманбай Толыбаев, Әміржан Қалиев, Әнуар Жапаров, Сейдін Есназаров, Рза Кунаковтар әлсін-әлсін хат жолдап, қаламында үштай бер дең сенім артып, дем беріп тұратын.

Жас жеткіншектің мейманасын тасыткан жылды сөз, ағалардың аялы алақаны журналист болмак арманын нықтай түсти.

ТҮСІНДЕ ДЕ ТЕҢІЗ ҚӨРЕДІ

Балалық шағы жал-жал толқындағы бұрынған Балқаштың жағалауында етті. Содан ба екен, Жекен өсершіл, романтик. Окушы кезінде ауыл кітапханасын шықпайтын. Ондық шамның сығырайған жарығымен кітап оқып, түн ауғанша отыратын. Атақты Жюль Вернің “Он бес жасар капитан” романынан бастап барлық кітаптарын

окыды. Одан кейінгі оқығаны Сапарғали Бегалиннің “Бала Шоқан” повесі. Бұл кітаптар талапкер баланың ойын өрістетіп, жан-дүниесін астан-кестен қылды! Жазушы болсам деген арман-мақсатын үштады.

Қараталдың бойында, Балқаш көлінің жағасында туып-әскендіктен болар, Жекенің бүкіл шығармаларының алтын тіні – теңіз тынысы, балықшылар өмірі. Қазақ әдебиетінің көрнекті өкілі, халық жазушысы Шераған – Шерхан Мұртаза: “Лондонда, Парижде жүрсем де, түсіме Мынғұлағым кіреді” демекші, жазушы Жанат Ешібек те күні бүгінгі деңін, сонау-сонау артта қалған балдәурен балалық шағын, жалаң аяқ жүгірген тұған ауылын, бұрынған Балқаш көлін түсінде жиі көреді.

сын ба? Екі көзін бірдей қызырып түрой...

“Қош бол, теңіз...” 19 бет. Повестер мен әнгімелер. “Елорда”. Астана. 2001).

Атальыш хикаяттағы Саяттың прототипі жазушының өзі. Онда тұған жер тағдыры, қазіргі ауыл ахуалы, Балқаш балықшыларының қым-куыт тіршілігі мен жалпы көлдін экологиялық жағдайы бас кейіпкер бала Саяттың көзімен өсерлі бейнеленген.

ҰСТАЗСЫЗ ШӘКІРТ ТҰЛ

Жекенің ұстазы Базарқан Ыбыраев деген мұғалім болды.

Нагыз бала бағбаны, нагыз ұстаз сол кісілер еді-ау!

Ал михнаты мол қаламгерлікегі ұстаздары Сейдахмет Бердіқұлов, Шерхан аға Мұртаза мен Фариза апай Онғарсынова.

дүн көбі, оқырмандарды тапқырлыққа баулитын, қабілеттерін арттыратын сөз – жұмыбактарды тұракты беріп тұрады.

Жекенін 1981 жылы “Жалын” баспасының танымдық ойындардың басын біркітірген “Сен білесін бе?” деген кітабы шықты. Ол жинақ республикалық мектеп-мектептерге тарап кетті. Кейір жерлерде сол танымдық тұнындар кештерде пайдаға асып жүр. Ал 1991 жылы “Өнер” баспасынан “Зерек” деп аталағы танымдық ойындар өлемінде деген кітабы шықты. Қазір де өзі еңбек ететін “Егемен Қазақстанда” алты жыл бойына таным клубын жүргізіп келеді.

ДОСТАР, ДОСТАР...

Адам үшін достын орны бөлек. Сол үшін де казакта “Доссыз адам, ескексіз қайық” деген макал бар. “Сенің кім

екенінді айтайын, досынды көрсетші”, – деген де қанатты сөз тегін айттылмаса көрек. Жекенің достары көп. Бала кезден бірге өсken, оқыған сыныптастары дейін жүргеңде жүреді.

Есейді, Алматыда, университет қабырғасында, одан кейін еңбекке араласкан жылдарда достарының катары мольға түсті. Олар, елімізге танымал қаламгерлер Жакау Дауренбеков, Ірым Кененбаев, Қайсар Әлім, Сөлім Мендібаев, Дәulet Исабеков.

ЖАЗУМЕН АЙНАЛЫСКАНДА БАҚЫПТЫМЫН...

Қазір Жекен екі үлкен дүниені катар жазып жүр. Оның үзінділері баспасөз беттерінде жарияланды. Біраз оқырмандары бледі. Тақырыбы – шартты түрде “Журналистика жұмбағы” аталағын роман-эссе. Бұл кітаптың аясы кен. Газет қалай жасалады? Материалдардың орналасу төртібі. Бөлімдегі журналистердің жұмыс стилі. Оқырман оның бөрін білмейді. Осылар туралы қалам тербемек. Шығарманың жазылуы үзакқа созылатын сиякты. Жазылу формасы қыска-қыска эссе болғанымен, бірімен бірі үндес, жалғас. Одан кейін “ауылда қалған балалық” деген повестін бастапқы параптари қағазға түс бастады. Ол да, Алла сөтін салса, оқырман көnlінен шығады деген ойда.

– Кейде газеттің кара жұмысынан шашайсын. Шығармашылықпен тұракты айналысуга уақыт жетпей жатады. Ал шығармашылықпен айналысқан шактарда өзімді сондай бақытты сезінем, – дейді Жекен ағынан жарыла.

ТҮЙН НЕМЕСЕ “ҰЛАННЫН” ОҚЫРМАНДАРЫНА ТІЛЕК

Қашан да кішіпейіл, карапайым, акжарқын Жекенмен қат-қабат жұмыс үстінде қауыштым. “Егеменін” кезекті санының макетін сызып отыр екен. Қолы тимей жатса да, уақытын бөліп әнгімелесуге мұрсат талпы.

– “Ұланнын” барша оқырмандарына, оның ішінде қаламы жүйрік жас тілшілерге айттыным, – деді Жекен ойланып. – Жазушы атаптары мен ағаларының шығармаларын көп оқысады! Издесін, талпынсын! Қазір көгілдір экран мен компьютердің заманы болғанмен де, жазу-сызу білімсіз, кітап оқымайынша өздігінен келмейді. Қысқасы, “Ұланнын” оқырмандары кітапты көп оқыса екен, жәйғанда сидыртып оқып шықпай, ынта-жігермен миына сініріп оқыса екен!

“Ұлан” жасай берсін!

“Ұлан” жасара берсін!

Оқырмандары көп болсын!

Толымек ӘБДРАЙЫМ,

балалар жазушысы.

Суреттерде: 1. Жанат Ешібек. 2. (Солдан оңға қарай) Жанат Ешібек, суретші Рустем Жұмакенов, журналист Марат Аққұл, Габит Мұсіреп және ақын Дауітәлі Стамбеков.

